

den Bei. Men det er en Anthydning, som jeg maa beklage er falden til Jorden, den er ikke bleven optaget; den Bei synes man ikke at ville gaa ind paa, skjøndt vi have erklæret at ville bringe det Offer, om det var nødvendigt. Dermed falder naturligvis denne vor Hensigt til Jorden, og for saa vidt kan jeg kun sige, at vi beklage for Forslagets Skyld, at det ikke er lykkedes at faae Samstemning med Hensyn til en saadan Fremgangsmaade, som vi i Forslagets Interesse vilde have ønsket. — Det er disse forskjellige Hovedpunkter, som jeg i Korthed har villet tillade mig at fremhæve for at klare Flerpartallets og Mindretallets Stilling til de Hovedspørgsmaal, som Lovforslaget frembyder.

Efterat have gjort opmærksom herpaa skal jeg altsaa gaa over til nærmere at omtale de enkelte Ændringsforslag, som ere stillede til Lovforslagets første 10 Paragrafer, idet jeg isørgt med Hensyn til Motiveringen henviser til, hvad der er udtalt i Betænkningen, hvilken jeg haaber paa de fleste Punkter vil indeholde en fyldestgørende Belysning af de Grunde, som have bevæget os til at stille de forskjellige Ændringsforslag. For det Første have vi foreslaaet at tilføie Ordet „Brygger“ i første Linie af § 1. Dette Udtryk forekommer nemlig paa forskjellige Steder i Lovforslaget, og vi have derfor ment, da der her er Spørgsmaal om et saa betydeligt Ansvar i mange Forhold, at der ikke burde efterlades Tvivl om, hvem der sigtes til i Lovforslaget, nemlig efter Omstændighederne enten Eieren eller Forpagteren; for sagt ved Ordet „Brygger“ menes altsaa den, der driver Bryggeriet. Dette har man ment bedst at kunne udtale ved at indskyde det Ord „Brygger“ i en Paragrafens første Linie. — Naar man dernæst har foreslaaet, at Ordene „efter 1ste Juni 1882 § 1“ skulle udgaa, er det motiveret ved, at Meningen jo ikke er, at de ubetinget skulle føre Bøger i Overensstemmelse med denne Forordning, men efter de til enhver Tid om Handelsbøgers Førelse gjældende Lovbestemmelser. Nu er der netop forelagt et Lovforslag indeholdende Bestemmelser om Handelsbøgers Førelse, og hvis dette Forslag bliver Lov, skulle Bryggerne altsaa føre de autoriserede Handelsbøger i Overensstemmelse dermed. Dette har man altsaa tænkt sig at kunne udtrykke paa den Maade, at man udelader disse sidste Ord og foreslaar at sætte Punktum efter „Handelsbøger“. — Til § 2 er der stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at borttage enhver Tvivl om, at det kun er det Øl, som brygges til Salg, som det er Meningen at beskaffe. Det vil vel nok fremgaa af den

øvrige Sammenhæng i Paragraferne; men vi have dog ment, at det ikke kunde stabe, at der her tilføies: „i Salgsbryggerier“. — Naar vi dernæst have foreslaaet, at Alkoholprocenten forandres fra $2\frac{1}{2}$ til 3, saa har jeg allerede berørt, hvorfor vi have gjort det. Vi have ikke villet indskrænke de paagjældende Bryggers Driftsfrihed og navnlig ikke villet genere den bestaaende Tilstand paa dette Omraade, hvilket Fastsættelsen af Tallet $2\frac{1}{2}$ formentlig vilde kunne medføre, medens derimod vi tro at vide, at naar man forhøier den til 3%, vilde saadanne Hindringer for Bryggeriernes hidtilværende Drift, ikke foreligge. Og dertil kommer, at vi have saa meget mindre Betænelighed ved Forhøielse af denne Procent, som jo overhovedet Beskatningen af det overgjærede Øl vistnok ikke spiller nogen videre Rolle. Naar vi have medtaget det, skjøndt der har været almindelig Stemning for ikke at bestatte det, er det kun af Hensyn til den Mulighed, at hvis dette Øl ikke bestattes, saa var det tænkeligt, at pludselig Bryggere gif over til at brygge det i saa stort Quantum, som ikke tidligere har været Tilfældet, og at derigjennem Skatten paa det undergjærede Øl maatte kunne bringes saaledes ned, at Lovens Virkning i en væsentlig Grad ikke opnaedes. Det er særlig af Hensyn dertil, at vi have medtaget det overgjærede Øl, og en lignende Betragtning, altsaa Hensynet til, at Lovens Forfrister ikke skulle illuderes, har ført til, at vi foreslaa, at Tilvirkning af Øl, som holder mere end 6 Vægtprocent Alkohol, er forbudt. Muligheden af, at En eller Anden muligvis skulde kunne brygge Øl med en saa høi Procent og forbynde det og paa den Maade gjøre Lovens Forfrister til en vis Grad illusoriske, er navnlig det, som har været bestemmende med Hensyn til dette Forbud. — Vi have dernæst foreslaaet en Tilføielse til § 3, som minder de paagjældende Embedsmænd om, at de ere forpligtede til at hjemmeligholde de Bryggeriet vedrørende Oplysninger, hvoraf de ved Efterhynet komme i Besiddelse. Det er en Beroligelse for de Herres Bryggerieiere og Forpagtere, at de kunne være forvissede om, at de Oplysninger, som saas, ikke ville blive misbrugte, men at Embedsmændene ville være undergivne det Ansvar, som i det Hele taget følger med deres Stilling som saadanne, og den Pligt, de have til ikke at meddele Uvedkommende, hvad de i Embeds Medfør have faaet at vide. — Til § 4 have vi ment, at der i den Anmeldelse til Kontrollen, som skal finde Sted, ogsaa bør optages en Anmeldelse af de Fuldmægtige, som skulle